

4. Zarzut czwarty dotyczący naruszenia obowiązku dbałości, dobrostanu personelu oraz art. 21 i 31 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej.
5. Zarzut piąty dotyczący nieprawidłowego charakteru uzasadnienia.

Skarga wniesiona w dniu 25 października 2021 r. – energy cake / EUIPO – Foodtastic (ENERGY CAKE)

(Sprawa T-686/21)

(2021/C 513/46)

Język skargi: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: energy cake GmbH (Wiedeń, Austria) (przedstawiciel: adwokat A. Bernegger)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: Foodtastic GmbH (Dortmund, Niemcy)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Właściciel spornego znaku towarowego: Strona skarżąca

Sporny znak towarowy: Słowny unijny znak towarowy „ENERGY CAKE” – unijny znak towarowy nr 14 808 935

Postępowanie przed EUIPO: Postępowanie w sprawie unieważnienia prawa do znaku

Zaskarżona decyzja: Decyzja Piątej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 11 sierpnia 2021 r. w sprawie R 2324/2020-5

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- obciążenie EUIPO kosztami postępowania.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 59 ust. 1 lit. a) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001;
- Naruszenie art. 7 ust. 1 lit. b) i c) w związku z art. 7 ust. 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001.

Skarga wniesiona w dniu 25 października 2021 r. – BNP Paribas Public Sector / SRB

(Sprawa T-688/21)

(2021/C 513/47)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: BNP Paribas Public Sector SA (Paryż, Francja) (przedstawiciele: A. Champsaur i A. Delors, adwokaci)

Strona pozwana: Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji (SRB)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności, na podstawie art. 256 i 263 TFUE decyzji SRB srb.e.e4.co(2021)570897 z dnia 13 sierpnia 2021 r. w zakresie, w jakim zawiera ona odmowę zwrotu kwot odpowiadających zabezpieczeniom gotówkowym związanych z nieodwołalnymi zobowiązaniami płatniczymi w odniesieniu do lat 2015–2021, co stanowi naruszenie art. 7 ust. 3 rozporządzenia wykonawczego 2015/81;
- zgodnie z umowami 2016–2021 i na podstawie art. 272 i 340 TFUE:
 - stwierdzenie, że SRB poprzez odmowę zwrotu kwot odpowiadających zabezpieczeniom gotówkowym dotyczącym nieodwołalnych zabezpieczeń płatniczych w odniesieniu do lat 2016 (włącznie)–2021 (włącznie), naruszyła zobowiązanie do zwrotu ciążyące na niej na podstawie postanowienia 12.5 każdej z umów w odniesieniu do okresów składkowych 2016–2021, w którym to postanowieniu wyraźnie mowa o stosowaniu art. 7.3 rozporządzenia wykonawczego 2015/81 oraz
 - nakazanie SRB zwrotu skarżącej kwot odpowiadających zabezpieczeniom gotówkowym zatrzymanych przez SRB z naruszeniem ciążyących na niej zobowiązań umownych, a także wszelkich kosztów, odsetek za opóźnienie i związanych z tym dodatkowych kosztów wszelkiego rodzaju (lub, ewentualnie, zobowiązanie do wypłaty skarżącej tych kwot z tytułu odszkodowania odpowiadającego naruszeniu wspomnianych umów);
- tytułem głównym, w odniesieniu do umowy 2015 i, tytułem ewentualnym, w odniesieniu do umów 2016–2021 w ramach odpowiedzialności pozaumownej SRB i na podstawie art. 340 TFUE:
 - uznanie, że odmowa SRB zwrotu kwot odpowiadających zabezpieczeniom gotówkowym związana z nieodwołalnymi zobowiązaniami płatniczymi w odniesieniu do lat 2015–2021 (włącznie) stanowi bezpodstawne wzbogacenie oraz
 - nakazanie SRB zwrotu skarżącej wspomnianych kwot, zatrzymanych przez SRB bez żadnej podstawy prawnej, a także wszelkich kosztów, odsetek za opóźnienie i związanych z tym dodatkowych kosztów wszelkiego rodzaju;
- obciążenie SRB całością kosztów postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi skarżąca podnosi tytułem głównym trzy zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia art. 7 ust. 3 rozporządzenia wykonawczego nr 2015/81⁽¹⁾ i rozporządzenia w sprawie jednolitego mechanizmu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji z tego względu, że decyzja Jednolitej Rady ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji narusza art. 7 ust. 3 rozporządzenia wykonawczego nr 2015/81, który wyraźnie przewiduje, iż nieodwołalne zobowiązania płatnicze instytucji, które przestają być objęte zakresem zastosowania rozporządzenia (UE) nr 806/2014⁽²⁾, są anulowane, a zabezpieczenie zabezpieczające te zobowiązania jest zwracane.
2. Zarzut drugi dotyczący naruszenia prawa, którego dopuściła się Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji poprzez twierdzenie, że stosuje do nieodwołalnych zobowiązań płatniczych art. 70 ust. 4 rozporządzenia w sprawie jednolitego mechanizmu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, mimo że dotyczy on jedynie wkładów pieniężnych ex ante i że Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji myli wkłady pieniężne z zabezpieczeniami gotówkowymi związanymi z nieodwołalnymi zobowiązaniami płatniczymi.
3. Zarzut trzeci dotyczący uchybienia postanowieniom umownym wiążącym skarżącą z Jednolitą Radą ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji, które powoduje powstanie odpowiedzialności umownej tej ostatniej. Skarżąca uważa bowiem, że odmowa Jednolitej Rady ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji zwrotu kwot odpowiadających zabezpieczeniom gotówkowym dotyczącym nieodwołalnych zobowiązań płatniczych w odniesieniu do lat 2016–2021 stanowi naruszenie wspomnianej umowy.

Skarżąca podnosi także posiłkowo zarzut w odniesieniu do umów 2016–2021. Utrzymuje ona w tym względzie, że odmowa Jednolitej Rady ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji zwrotu kwot odpowiadających zabezpieczeniom gotówkowym dotyczącym nieodwołalnych zobowiązań płatniczych w odniesieniu do lat 2016–2021 prowadzi do bezpodstawnego wzbogacenia Jednolitej Rady ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji.

- (¹) Rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) 2015/81 z dnia 19 grudnia 2014 r. określające jednolite warunki stosowania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 806/2014 w odniesieniu do składek ex ante wnoszonych na rzecz jednolitego funduszu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji (Dz.U. 2015, L 15, s. 1).
- (²) Rozporządzenie Parlamentu i Rady (UE) nr 806/2014 z dnia 15 lipca 2014 r. ustanawiające jednolite zasady i jednolitą procedurę restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji instytucji kredytowych i niektórych firm inwestycyjnych w ramach jednolitego mechanizmu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz jednolitego funduszu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz zmieniające rozporządzenie (UE) nr 1093/2010 (Dz.U. 2014, L 225, s. 1).

Skarga wniesiona w dniu 22 października 2021 r. – Auken i in. / Komisja

(Sprawa T-689/21)

(2021/C 513/48)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Margrete Auken, Tilly Metz, Jutta Paulus, Michèle Rivasi i Kimberly van Sparrentak (przedstawiciel: adwokat B. Kloostera)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- Stwierdzenie nieważności dorozumianej decyzji odmownej z dnia 13 sierpnia 2021 r., u której podstaw leży ponowny wniosek złożony przez stronę skarżącą w dniu 30 czerwca 2021 r. przeciwko decyzji z dnia 9 czerwca 2021 r. w sprawie częściowej odmowy dostępu do dokumentów żądanych przez stronę skarżącą; oraz
- Obciążenie pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi pięć zarzutów.

1. Zarzut pierwszy dotyczący niezgodnego z prawem zastosowania wyjątków określonych w art. 4 ust. 2 tiret pierwsze rozporządzenia (WE) nr 1049/2001 (¹).
2. Zarzut drugi dotyczący nieuzasadnienia przez pozwaną zastosowania wyjątków przewidzianych w art. 4 rozporządzenia (WE) nr 1049/2001 a tym samym naruszenia rozporządzenia (WE) nr 1049/2001, ponieważ pozwana nie przyjęła ścisłej wykładni ani ścisłego stosowania art. 4 ust. 2 tiret pierwsze i art. 4 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1049/2001.
3. Zarzut trzeci dotyczący niespójnego stosowania przez pozwaną wyjątków przewidzianych w art. 4 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1049/2001.
4. Zarzut czwarty dotyczący tego, że pozwana nie uwzględniła okoliczności, iż za ujawnieniem żądanych informacji przemawia nadrzędny interes publiczny.
5. Zarzut piąty dotyczący naruszenia w zaskarżonej decyzji art. 52 ust. 3 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej i art. 10 ust. 1 europejskiej Konwencji o ochronie praw człowieka [i podstawowych wolności].

(¹) Rozporządzenie (WE) nr 1049/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 30 maja 2001 r. w sprawie publicznego dostępu do dokumentów Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji (Dz.U. 2001, L 145, s. 43–48).